

MEDEDELINGEN

DE RAAD

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 25 maart 1964

inzake de opheffing van de beperkingen van de verplaatsing en het verblijf van de werknemers van de Lid-Staten en van hun familie binnen de Gemeenschap

(64/240/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 48 en 49,

Gelet op Verordening no. 38/64/EEG van de Raad van 25 maart 1964 met betrekking tot het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap ⁽¹⁾,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien de adviezen van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien de adviezen van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat in de richtlijn van de Raad van 16 augustus 1961 ⁽³⁾, behorende bij Verordening no. 15 van de Raad van 16 augustus 1961 met betrekking tot de eerste maatregelen ter verwezenlijking van het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap ⁽⁴⁾, werd voorgeschreven dat de nationale regelingen betreffende de administratieve procedures en handelwijzen in overeenstemming moesten worden gebracht met het door die verordening bereikte niveau van vrijmaking van het verkeer van arbeidskrachten;

Overwegende dat bij Verordening no. 38/64/EEG voor een tweede etappe nieuwe belangrijke maatregelen ter vrijmaking van het verkeer worden ingevoerd; dat dientengevolge, ten aanzien van de opheffing van de beperkingen van de verplaatsing en het verblijf binnen de Gemeenschap, maatregelen moeten worden aanvaard, die in overeenstemming zijn met de draagwijdte van de nieuwe rechten en bevoegdheden die bij Verordening no. 38/64/EEG aan de onderdanen van iedere Lid-Staat worden toegekend;

Overwegende dat de coördinatie van de voor vreemdelingen geldende bijzondere maatregelen ten aanzien van verplaatsing en verblijf, die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid, het onderwerp vormt van de richtlijn van de Raad van 25 februari 1964 ⁽⁵⁾, die is vastgesteld krachtens artikel 56, lid 2, van het Verdrag,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD :*Artikel 1*

De Lid-Staten heffen, onder de in deze richtlijn omschreven voorwaarden, de beperkingen op ten aanzien van de verplaatsing en het verblijf van de werknemers op wie Verordening no. 38/64/EEG, hierna genoemd de „Verordening”, van toepassing is.

Dit geldt ook voor de familieleden van een werknemer, indien aan de voorwaarden van artikel 17, lid 3, van de Verordening is voldaan.

⁽¹⁾ Zie blz. 965/64 van dit nummer.

⁽²⁾ PB no. 64 van 25.7.1962, blz. 1808/62 en 1816/62, en PB no. 61 van 19.4.1963, blz. 1291/63.

⁽³⁾ PB no. 80 van 13.12.1961, blz. 1513/61.

⁽⁴⁾ PB no. 57 van 26.8.1961, blz. 1073/61.

⁽⁵⁾ PB no. 56 van 4.4.1964, blz. 850/64.

Artikel 2

1. De Lid-Staten verlenen aan de in artikel 1 bedoelde werknemers het recht om hun grondgebied te verlaten, ten einde op het grondgebied van een andere Lid-Staat arbeid in loondienst te verrichten overeenkomstig de bepalingen van de Verordening. Voor de uitoefening van dit recht behoeft slechts een geldige identiteitskaart of een geldig paspoort te worden overgelegd. Ook verlenen de Lid-Staten aan deze onderdanen het recht om naar hun land van oorsprong terug te keren. Deze rechten zijn voor de in artikel 1 bedoelde familieleden dezelfde als voor de werknemer waarvan zij afhankelijk zijn.

2. Overeenkomstig hun wetgeving verstrekken of verlengen de Lid-Staten ten behoeve van deze onderdanen een identiteitskaart of een paspoort die inzonderheid de nationaliteit vermeldt.

3. Het paspoort moet ten minste geldig zijn voor alle Lid-Staten alsook voor de landen die een rechtstreekse verbinding tussen de Lid-Staten vormen. Ingeval het paspoort het enige geldige document is, waarmee men het land mag verlaten, moet zijn geldigheidsduur ten minste vijf jaar bedragen.

4. De Lid-Staten mogen hun onderdanen geen uitreisvisum of vergelijkbare verplichting opleggen.

Artikel 3

1. De Lid-Staten verlenen aan de in artikel 1 bedoelde werknemers het recht hun grondgebied te betreden, ten einde daar arbeid in loondienst te verrichten. Dit recht kan op vertoon van een geldige identiteitskaart of een geldig paspoort zonder meer worden uitgeoefend. Deze rechten zijn voor de in artikel 1 bedoelde familieleden dezelfde als voor de werknemer waarvan zij afhankelijk zijn.

2. Er kan geen inreisvisum of vergelijkbare verplichting worden opgelegd, behalve aan de familieleden van een werknemer die niet de nationaliteit van een van de Lid-Staten bezitten. De Lid-Staten zullen ernaar streven deze laatsten alle faciliteiten te verlenen om de door hen benodigde visa te verkrijgen.

Artikel 4

1. De Lid-Staten verlenen aan de in artikel 1 bedoelde werknemers een recht van verblijf op hun grondgebied. Dit recht is voor de familieleden gelijk aan dat van de werknemer waarvan zij afhankelijk zijn. Dit recht wordt vastgesteld door

afgifte van een document, hierna „verblijfsvergunning” genoemd.

2. Voor afgifte van de verblijfsvergunning kunnen de Lid-Staten van de aanvrager slechts overlegging van de hierna genoemde documenten vorderen :

a) het document, op vertoon waarvan hij hun grondgebied heeft betreden;

b) een document dat door de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening is gewaarmerkt en waaruit blijkt dat hij op het grondgebied regelmatige arbeid verricht of zal verrichten; dit document is niet vereist voor de familieleden.

Artikel 5

1. De verblijfsvergunning :

a) moet geldig zijn voor het gehele grondgebied van de Lid-Staat die haar heeft verstrekt;

b) moet een geldigheidsduur hebben, die ten minste gelijk is aan die van de arbeidsvergunning.

2. Indien de arbeidsvergunning van onbeperkte duur is, is de verblijfsvergunning ten minste 5 jaar geldig en wordt zij zonder meer verlengd.

3. De onderbrekingen van de arbeid genoemd in artikel 7 van de Verordening tasten de geldigheid van de verblijfsvergunning niet aan.

Artikel 6

1. In afwijking van artikel 4 zijn vrijgesteld van een verblijfsvergunning :

a) de werknemer die arbeid in loondienst verricht voor een periode van drie maanden of minder; het document op vertoon waarvan hij het grondgebied heeft betreden, geldt ook voor zijn verblijf;

b) de grensarbeider;

c) de seizoenarbeider, indien zijn arbeids-overeenkomst als arbeidsvergunning geldt krachtens artikel 23, lid 1 sub e), van de Verordening. Voor deze werknemer geldt de arbeidsovereenkomst eveneens als verblijfsvergunning, indien zij is gewaarmerkt door een diplomatiek of consulaire vertegenwoordiger of door een officiële missie tot aanwerving van arbeidskrachten van de Lid-Staat op het grondgebied waarvan de werknemer zijn arbeid komt verrichten.

Bovenbedoeld waarmerk wordt vóór het vertrek van de werknemer uit het land van oorsprong op de arbeidsovereenkomst geplaatst; in bijzondere gevallen geschiedt dit in het land van tewerk-

stelling door de tot de afgifte van verblijfsvergunningen bevoegde autoriteiten.

2. In de gevallen waarin geen verblijfsvergunning is vereist, kunnen de bevoegde autoriteiten van het land waarheen de werknemer zich begeeft van hem een kennisgeving van aankomst verlangen.

Artikel 7

1. De verblijfsvergunningen, arbeidsvergunningen, identiteitskaarten en paspoorten die aan de in artikel 1 bedoelde personen worden verleend, worden kosteloos of tegen betaling van een bedrag dat de administratiekosten niet te boven gaat, afgegeven en verlengd. Hetzelfde geldt voor de bescheiden en verklaringen nodig voor de afgifte en verlenging van deze stukken.

2. Het in artikel 3, lid 2, bedoelde visum en het in artikel 6, lid 1 sub c), bedoelde waarmerk worden kosteloos geplaatst.

3. De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen, ten einde de formaliteiten en procedures voor het verkrijgen van de in lid 1 genoemde documenten zoveel mogelijk te vereenvoudigen.

Artikel 8

De Lid-Staten kunnen slechts van de bepalingen van deze richtlijn afwijken uit hoofde van de openbare orde, de openbare veiligheid of de volksgezondheid. De maatregelen van openbare orde of openbare veiligheid moeten uitsluitend berusten op het persoonlijk gedrag van de betrokkene.

Artikel 9

1. Deze richtlijn tast noch de bepalingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal met betrekking tot de werknemers met erkende vakbekwaamheid in een beroep in de kolenmijn- en staalindustrie, noch die van het Verdrag tot oprichting van de Europese

Gemeenschap voor Atoomenergie inzake de toegang tot gekwalificeerde arbeid op het gebied van de kernenergie, noch de ter uitvoering van deze verdragen vastgestelde bepalingen aan.

2. Deze richtlijn is echter wel van toepassing op de in lid 1 bedoelde categorieën werknemers, alsook op hun familieleden, voor zover hun rechtspositie niet in de daargenoemde verdragen of bepalingen is geregeld.

Artikel 10

Deze richtlijn laat onverlet de bepalingen van het nationale recht van een Lid-Staat, die gunstiger zijn voor de werknemers van de andere Lid-Staten en hun familieleden.

Artikel 11

1. Binnen een termijn van zes maanden volgende op de kennisgeving van deze richtlijn treffen de Lid-Staten de nodige maatregelen voor het volgen van deze richtlijn; zij stellen de Commissie onverwijld in kennis van deze maatregelen.

2. Zij stellen de Commissie in kennis van de wijzigingen, aangebracht in de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en strekkende tot vereenvoudiging van de formaliteiten en procedures voor de afgifte van de documenten die nog vereist zijn voor uitreis, binnenkomst, tewerkstelling en verblijf van werknemers en hun familieleden.

Artikel 12

De bepalingen van deze richtlijn treden in de plaats van die van de richtlijn van de Raad van 16 augustus 1961, die op 21 augustus 1961 ter kennis van de Lid-Staten is gebracht.

Artikel 13

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 25 maart 1964.

Voor de Raad

De Voorzitter

H. FAYAT